

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 87 0 К 001040 11 Кжж
Бања Лука, 12.04.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог Н. Г., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Добоја, изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 87 0 К 001040 10 Кж од 09.11.2010. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш и бранилац оптуженог адвокат Н. К. из Т., а у одсуству уредно обавијештеног оптуженог, донио је 12.04.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 87 0 К 001040 10 Кж од 09.11.2010. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 87 0 К 001040 10 Кж од 09.11.2010. године, уважена је жалба браниоца оптуженог Н. Г., тако што је преиначена пресуда Основног суда у Теслићу број 87 0 К 001040 06 К од 27.04.2010. године и оптужени на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП), ослобођен од оптужбе да је у вријеме, на мјесту и на начин описан у изреци преиначене пресуде (првостепене) учинио кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог је поднио одговор на жалбу тужиоца у којем је предложио да се та жалба као неоснована одбије и побијана пресуда потврди.

На сједници вијећа републички тужилац је изложио жалбу и остао код навода и приједлога из жалбе, бранилац оптуженог је изложио одговор на жалбу и остао код навода и приједлога из одговора.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавијештеног оптуженог, а у складу са одредбом 318. став 4. ЗКП.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу тужиоца и одговор браниоца на ту жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога.

Правилан је став побијане пресуде да радња описана у изреци првостепене пресуде која се преиначава побијаном пресудом, није кривично дјело. О томе је побијана пресуда дала ваљано образложење које, а супротно приговорима жалбе тужиоца, прихвата и овај суд. Наиме, оптужница потврђена од првостепеног суда у диспозитиву садржи бланкетну норму из члана 30. став 1. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима („Службени лист СФРЈ“, број 50/88 - у даљем тексту: ЗОБС-а на путевима), са измјенама и допуна истог закона, што се и наводи у образложењу побијане пресуде. Ова бланкетна норма прописује да је возач дужан да обрати пажњу на пјешаке који се налазе на коловозу, или ступају на коловоз. Повреду других бланкетних норми диспозитив потврђење оптужнице не садржи. Имајући то у виду, побијана пресуда полазећи од става који је и по оцјени овога суда правилан да је оштећени када је прегажен аутомобилом оптуженог, лежао на коловозу, и није имао својство пјешака, који појам је садржан у одредби члана 10. став 1. тачка 49. ЗОБС-а на путевима, правилно поступа, када преиначава првостепену пресуду налазећи да дјело описано у изреци те пресуде није кривично дјело и оптуженог ослобађа од оптужбе на основу члана 298. тачка а) ЗКП, јер је првостепеном осуђујућом пресудом на штету оптуженог повријеђен кривични закон.

Приговори жалбе тужиоца у основу побијања пресуде, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања који се свде на тврдњу да оптужени није прилагодио брзину кретања возила конкретној саобраћајној ситуацији нису основани, јер тим приговорима жалба указује на постојање повреде друге бланкетне норме, а не оне садржане у диспозитиву потврђене оптужнице, слиједом тога су неосновани приговори жалбе, због погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона.

Како из свих наведених разлога жалба тужиоца није основана, ваљало је ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић